

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor

judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020 și sentinței Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 17 octombrie 2019, în cauza penală privind-o pe

Bujac Oxana Xxxxx, născută la xxxxx, originară din or. Xxxxx, domiciliată r-l Xxxxx s. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 26.12.2018 – 17.10.2019

2. instanța de apel: 12.11.2019 – 11.02.2020

3. instanța de recurs: 29.06.2020 – 17.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 17 octombrie 2019, Bujac Oxana Xxxxx a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

-art. 152 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare;

- art. 287 alin. (1) Cod penal, la 6 luni închisoare.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită definitiv, pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 2 luni.

Conform art. 90 Cod penal, a fost suspendată condiționat pedeapsa închisorii, pe o perioadă de probațiune de 3 ani și să nu execute pedeapsa stabilită, dacă în termenul de probațiune nu v-a săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară, v-a îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată și s-a încasat de la Bujac O. în beneficiul lui Tulba T. suma de 4500 lei, pentru cheltuielile de tratament, 3500 lei pentru asistență juridică și 5000 lei, în calitate de prejudiciu moral, iar în total suma de 13.000 lei.

S-a încasat de la Bujac O. în beneficiul statului, cheltuieli judiciare legate de efectuarea expertizei în cuantum de 448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Bujac Oxana, la data de 08.11.2018, aproximativ la orele 08:30, aflându-se în loc public în incinta instituției preșcolare - grădinița de copii din s. Floreni, r. Anenii Noi, urmărind

scopul tulburării ordinii publice, exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate a inițiat un conflict cu Tatiana Tulba, s-a exprimat cu un ton ridicat în adresa acesteia, în prezența mai multor persoane la observațiile altor persoane de a nu admite comportament grosolan și amoral în incinta unei instituții unde se află copii, aceasta demonstrîndu-și supremația fizică, cu o obrăznicie deosebită i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței Tatianeii Tulba, drept rezultat al inerției ultima căzut jos, cauzîndu-i fractura de os coccis cu deplasarea în anterior.

Tot, Bujac Oxana la data de 08.11.2018, aproximativ la orele 08:30, aflîndu-se în incinta grădiniței de copii din s. Floreni, r. Anenii Noi urmărind scopul provocării leziunilor corporale Oxanei Bujac pentru a o pedepsi pe ultima, i-a aplicat violent o lovitură cu pumnul în față drept rezultat al inerției aceasta a căzut jos lovindu-se de podea, cauzîndu-i astfel părții vătămăte Tulba Tatiana vătămări corporale sub formă de fractură de os coccis cu deplasarea în anterior, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări corporale medii." (f. d. 198).

Faptele constatate de prima instanță sunt calificate în baza art. 152 alin.(1) Cod penal, *vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății și art. 287 alin.(1) Cod penal, huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită."*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Avocatului Condurari A., în numele inculpatei, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care să fie dispusă achitarea lui Bujac Oxana pe capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, recalificarea acțiunilor inculpatei din prevederile art. 152 alin.(1) Cod penal, în art. 157 Cod penal, care prevede *vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență*, pe motiv că în acțiunile inculpatei nu s-a confirmat prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, astfel inculpata nu a manifestat intenția directă în comiterea vătămărilor medii părții vătămăte. Stabilirea lui Bujac Oxana în baza art. 157 Cod penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen 3 luni și în baza art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pe termen de 1 an. Respingerea integrală a acțiunii civile.

În motivarea cererii a indicat:

- acțiunile inculpatei Bujac Oxana greșit au fost calificate ca huliganism agravat și vătămarea intenționată a integrității corporale. Or, Bujac Oxana a declarat, că pricina conflictului apărut între ei au fost relațiile ostile create de către Tulba Tatiana ca urmare a unui comportament îndelungat și batjocuritor al acesteia față de Bujac Oxana. Acțiunile inculpatei Bujac Oxana nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, ci aveau ca scop clarificarea situație ostile create pentru evitarea conflictelor pe viitor între acestea;

- în situația încadrării juridice în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, se pune accent pe dorința inculpatului de a cauza urmări prejudiciabile asupra integrității corporale sau a sănătății victimei, și pe gradul de vătămare a acesteia;

- latura subiectivă a vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, iar Bujac Oxana aflându-se la 08.11.2018, aproximativ la orele 08-30 în incinta instituției preșcolare de copii din s. Floreni r-l Anenii Noi, în baza relațiilor reciproc ostile survenite în rezultatul unui conflict declanșat între ea și partea vătămată, nedându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, neprevăzând posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, a îmbrîncit-o pe Tulba Tatiana, care drept rezultat a enerției a căzut jos, căuzându-i fractura de os coccis cu deplasare în anterior care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și de califică ca vătămări corporale medii, (concluzie similară a fost expusă în cadrul dosarului nr. Ira-499/16 examinat la CSJ). Astfel, apreciind probele administrate în raport cu circumstanțele stabilite, se constată că vătămarea medie a integrității corporale produsă de inculpată părții vătămate se exprimă prin vinovăție sub forma de imprudență, adică inculpata, îmbrîncind-o pe partea vătămată, nu și- a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă;

- acțiunea inculpatei, sub aspectul laturii subiective, prin prisma prevederilor art.18 Cod penal, întrunește elementele caracteristice infracțiunii săvârșite din imprudență, astfel că acțiunile acesteia urmează a fi calificate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență. (...) la calificarea acțiunilor inculpatei în baza art. art. 287 și 152 Cod penal, trebuie să se țină cont că, în cazul când omorul intenționat sau vătămarea intenționată gravă ori medie a integrității corporale sau a sănătății poate să reprezinte violența, care este aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice, așa cum este prezentat de către acuzatorul de stat în rechizitoriu și de instanța de fond în sentința pronunțată, calificarea trebuie făcută, în temeiul art. 145, 151 sau 152 Cod penal și art. 354 „Huliganismul nu prea grav” din Codul contravențional ca huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acțiuni similare ce tulbură ordinea publică și liniștea persoanei fizice. în cazuri de acest gen, nu este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 145, 151 sau 152 și art. 287 Cod penal. Or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”, (concluzia expusă în cadrul dosarului nr. Ira-1776/2018 și în pct. 7 al hotărîrii plenului CSJ nr. 6 din 15.05.2017);

- pe episodul de huliganism, imputat de organul de urmărire penală și reținut totalmente de instanța de judecată, nu s-a ținut cont de Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 15 mai 2017, „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, potrivit căreia, în sensul art. 287 Cod penal, prin violență

se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.

-probe administrate demonstrează că, intenția și scopul acțiunilor inculpatei se bazează pe relațiile reciproc ostile survenite, dar nu în baza acțiunilor huliganice, astfel că nu este admisibilă răspunderea cumulativă a inculpatei în baza art. 152 alin. (1) și art. 287 Cod penal or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, care se desemnează prin sintagma aceeași faptă;

- instanța neîntemeiat a încasat suma de 4500 lei pentru cheltuielile de tratament, or în speță nu au fost aduse probe ce ar justifica suportarea acestor cheltuieli de tratament. În partea încasării prejudiciului moral în sumă de 5 000 lei, instanța de fond nu a ținut cont de unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral - criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, ca acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

3.2 Avocatul Cara-Pali L. în numele părții vătămate, care a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea ce ține de soluționarea acțiunii civile cu admiterea acesteia în întregime, încasarea din contul lui Bujac Oxana în folosul lui Tulba Tatiana prejudiciul material și moral cauzat prin acțiunile infracționale a inculpatei în mărime de 4500 lei cheltuieli pentru tratament, 3500 lei cheltuieli pentru asistență juridică, 50000 mii lei prejudiciu moral, iar în total suma de 58000 mii lei.

În motivarea apelului a indicat:

- instanța urma să țină cont de dispozițiile legale și să emită o soluție corectă și echitabilă, care să asigure părții vătămate apărarea drepturilor, să-i ofere certitudinea și încrederea în restabilirea adevărului și ordinii sociale. Totodată și satisfacția echitabilă pentru suferințele îndurate;

- Tulba Tatiana ca urmare a loviturii cu pumnul în față de către Bujac Oxana a căzut jos, a suferit o comotie cerebrală și și-a fracturat oasele bazinului, a stat două luni mobilizată la pat; a fost impusă să stea două luni în poziție culcată pentru a se solida oasele fracturate. În cele două luni de tratament Tulba Tatiana a intrat într-o depresie profundă care se menține pînă la moment.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, a fost respins ca nefondat apelul declarat de avocatul Condurari Andrian, în numele inculpatei și admis apelul declarat de avocatul Cara-Pali Ludmila în numele părții vătămate Tulba Tatiana, fiind casată sentința parțial, în partea acțiunii civile referitoare la prejudiciul moral, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, în partea respectivă, prin care a fost admisă acțiunea civilă referitoare la prejudiciul moral, înaintată în procesul penal și încasat de la inculpata Bujac Oxana în beneficiul părții vătămate Tulba Tatiana 10000 lei, cu titlul

de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune. În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

5. În motivarea deciziei, instanța de apel a reținut că, versiunea înaintată de partea apărării, precum că inculpata nu a comis infracțiunea de huliganism nu are suport probatoriu, o dată ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de primă instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii imputate inculpatei în baza art. 287 alin. (1) Cod penal.

Argumentul apelantului, precum că în cadrul conflictului iscat între Bujac O. și Tulba T., inculpata a urmărit scopul de a clarifica relațiile ostile create, pentru evitarea conflictelor pe viitor între acestea – a fost respins ca fiind nefondat, or din declarațiile părții vătămate, a martorilor Ghițman A. Sprîncean A., audiați în cadrul ședinței de judecată în primă instanță, se confirmă cu certitudine acțiunile huliganice ale inculpatei.

Totodată, martorii respectivi au declarat instanței că, conflictul a fost iscat de către Bujac O. care a adresat mai multe replici în adresa părții vătămate, printre care „ tu ești a lui Muntean, cea care a scris plângere la poliție...”, ulterior partea vătămată a fost lovită de către Bujac O. în regiunea nasului, și în urma loviturii a căzut jos, declarațiile acestora coroborează direct cu raportul de expertiză judiciară nr. 201809D0134 din 22.11.2018 prin care la examinarea medico-legală a cet. Tulba Tatiana și a documentelor medicale prezentate s-a depista o fractură de os Coccis cu deplasarea în anterior - care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contodont dur sau la cădere și lovire de așa obiecte, posibil la timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare de lungă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Motiv pentru aprecierea critică a declarațiilor martorilor indicați în apelul avocatului, nu există.

Astfel, în speță, instanța de apel a constatat că, locul derulării evenimentelor este incinta instituției preșcolare - grădinița pentru copii din raionul Anenii - Noi, satul Floreni, unde, la data de 08 noiembrie 2018, copiii urmau să fie înscriși la grădiniță în urma prezentării extraselor medicale, asistentei medicale, astfel în incintă erau prezente mai multe persoane. Conflictul a fost inițiat de inculpata Bujac O. Acțiunile inculpatei au fost însoțite de o încălcare grosolană evidentă a ordinii publice și au exprimat o vădită lipsă de respect față de societate. Încălcarea grosolană evident a ordinei publice s-a manifestat prin: acțiunile violente intenționate și grosolane ale lui Bujac O. față de partea vătămată, ce au atentat la regulile sociale și morale de conviețuire (care presupun rezolvarea civilizată și pașnică a oricărei situații de conflict), manifestate prin aplicarea unei lovituri cu pumnul.

În rezultatul acțiunilor inculpatei au fost atinse interesele legitime ale părții vătămate, precum și a altor persoane, de a sta în liniște și siguranță, fiind periclitată securitatea și ordinea publică în incinta instituției preșcolare - grădinița pentru copii din raionul Anenii - Noi, satul Floreni.

Totodată, susținerea apelantului, precum că acțiunile inculpatei urmează a fi recalificate de la articolul 152 alin. (1) Cod penal la articolul 157 Cod penal, de asemenea au fost respinse ca nefondate, or, conform celor relatate supra rezultă intenția inculpatei de a lovi partea vătămată.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

Analizând totalitatea probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, instanța de apel a considerat dovedită integral, în afara oricărui dubiu rezonabil, vina inculpatei Bujac Oxana în săvârșirea infracțiunilor art. 152 alin.(1) Cod penal cu indicii de calificare *„vătămarea intenționată medie a integrității corporale și a sănătății, care nu este periculoasă pentru viață și nu a provocat urmările prevăzute la art.151, dar care a fost urmată de o dereglare îndelungată a sănătății ”* și art. 287 alin.(1) Cod penal cu indicii de calificare *„Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, acțiuni care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.”*

În opinia instanței de apel, vinovăția inculpatei se confirmă obiectiv prin probele administrate la cauza penală și cercetate în ședința de judecată, coroborate între ele, și anume declarațiile inculpatei, a părții vătămate, declarațiile martorilor Untură Mariana, Ghițman Alexandru, Sprinceană Ana, care indică direct că, inculpata aflându-se în instituția preșcolară față de copii și părinții acestora a inițiat o ceartă după care i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței părții vătămate, cât și faptul că aceasta prin acțiunile sale a perturbat activitatea asistentei medicale din cadrul grădiniței. Acțiunile inculpatei privind atentarea la sănătatea persoanei vătămate a fost demonstrată prin raportul de expertiză nr. 201809D0134 din 22.11.2018 prin care la examinarea medico-legală a cet. Tulbu Tatiana și a documentelor medicale prezentate s-a depista o fractură de os coccis cu deplasarea în anterior - care a fost produsă prin acțiunea traumatică a unui obiect contondent dur sau la cădere și lovire de așa obiecte, posibil la timpul și circumstanțele indicate, condiționează o dereglare de lungă durată și conform acestui criteriu se califică ca vătămare medie.

Pedeapsa penală aplicată inculpatului este în limitele legii, astfel motivele invocate de apelant, ce vizează asprimea pedepsei, se apreciază ca fiind nefondate.

Prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 și 90 Cod penal, în sentință, fiind cuprinse datele privind persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor săvârșite și circumstanțele care influențează asupra pedepsei.

Astfel, în viziunea instanței de apel, prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă și, în așa mod, corect a concluzionat că, atingerea scopului pedepsei se v-a obține prin aplicarea pedepsei cu închisoare, cu suspendarea

condiționată a executării pedepsei pe termenul fixat. Pedepsa urmează a fi aplicată în condițiile articolului 84 alin. (1) Cod penal - concurs de infracțiuni, or Bujac O. a săvârșit două infracțiuni fără să fi fost condamnat pentru vreuna dintre ele. Chestiunea cu privire la cheltuielile judiciare este soluționată în conformitate cu prevederile articolele 227 - 229 Cod de procedură penală.

Cu privire la motivele invocate în apeluri, ce vizează soluționarea acțiunii civile, instanța de apel, analizând conținutul sentinței atacate, a observat că prima instanță nu s-a expus motivat asupra acțiunii civile, în partea cuantumului prejudiciului moral produs prin infracțiune.

În opinia instanței de apel, nu este motivată suficient concluzia instanței de judecată cu privire la mărimea despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral cuvenite părții civile, de vreme ce lipsește evaluarea cuvenită a cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral și nu sunt luate în considerație consecințele infracționale, precum și circumstanțele cauzei, care au influențat considerabil starea psihică și starea sănătății a părții vătămate. În atare situație, mărimea prejudiciului moral produs prin infracțiune, stabilită prin sentință, este incomensurabilă cu prejudiciul moral produs părții vătămate.

Procedând în asemenea mod, prima instanță n-a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel încât au fost comise erori judiciare, iar, pe cale de consecință juridică, acțiunea civilă înaintată în procesul penal n-a fost soluționată în conformitate cu legislația.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se aplică prevederile articolelor 219 alin. (4), 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală. Din lucrările cauzei, cu certitudine se constată, că în rezultatul infracțiunii săvârșite de inculpată, părții vătămate i-au fost cauzate suferințele psihice și fizice.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral se i-a în considerație rezultatele infracționale, care au influențat considerabil starea psihică a părții vătămate, precum și starea sănătății acesteia, care, potrivit raportului de expertiză medico - legală nr. 201809D0134 din 22.11.2018, părții vătămate Tulba T., în rezultatul infracțiunilor, i-a fost cauzată vătămare medie. (f. d. 41-42).

Prin urmare, în opinia instanței de apel, cuantumul prejudiciului moral produs prin infracțiune, în proporțiile corespunzătoare, se va încasa de la inculpată în beneficiul părții vătămate Tulba T.

Instanța de apel a reținut, că, în cuprinsul apelului, partea civilă, solicită încasarea sumei de 50 000 mii lei, cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune, cuantum care, în opinia instanței de apel, este exagerat și nejustificat în raportul de complexitatea cazului și rezultatele infracționale, fapt ce impune, respingerea parțială a solicitării respective, cu încasarea sumei de 10 000 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral produs prin infracțiune, fiind una reală și rezonabilă.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că prima instanță corect a soluționat chestiunile cu privire la cuantumul prejudiciului material produs prin infracțiune și

cheltuielile judiciare suportate în legătură cu asistența juridică acordată părții vătămate, în cadrul procesului penal, conform articolelor 217 - 219 alin. (1) -(4), 220 alin. (1) - (3) și 385 alin. (1) pct. 14) Cod de procedură penală, și, pe această linie de gândire, a reținut că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu și se consideră că este dovedit cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare, motiv pentru care, solicitarea respectivă, a fost admisă.

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, cerințele înaintate de inculpat cu privire la respingerea integrală a acțiunii civile nu sunt motivate.

6. Hotărârile judecătorești adoptate în cauză sunt atacate cu recurs ordinar de către avocatul Condurari A. în numele inculpatei, care solicită casarea acestora cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea lui Bujac Oxana pe capătul de învinuire adus în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, recalificarea acțiunilor inculpatei din prevederile art. 152 alin.(1) Cod penal, în art. 157 Cod penal, care prevede vătămarea medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență, pe motiv că în acțiunile inculpatei nu s-a confirmat prezența laturii subiective a infracțiunii prevăzute la art. 152 alin. (1) Cod penal, astfel inculpata nu a manifestat intenția directă în comiterea vătămarilor medii părții vătămate. Stabilirea lui Bujac Oxana în baza art. 157 Cod penal, a unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen 3 luni și în baza art. 90 Cod penal, suspendarea executării pedepsei pe termen de 1 an. Respingerea integrală a acțiunii civile.

În argumentarea cererii de recurs invocă următoarele:

- sentința, precum și decizia instanței de apel sînt pasibile casării, ca fiind nefondate în partea stabilirii situației de fapt, calificării acțiunilor inculpatei, argumentării vinovăției inculpatei și aplicării pedepsei;

- probele prezentate de acuzatorul de stat și reținute de către instanțele inferioare nu dovedesc, că intenția inculpatei Bujac Oxana pe data de 08.11.2018 a fost îndreptată la încălcarea grosolană a ordinii publice, iar acțiunile ei au exprimat o vădită lipsa de respect față de societate;

- instanța de fond, precum și cea de apel ilegal au condamnat-o pe Bujac Oxana pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin.(1) și 152 alin.(1) Cod penal, deoarece neîntemeiat au ajuns la concluzia, că în acțiunile acesteia sunt întrunite elementele infracțiunilor imputate, și nu au ținut cont de faptul, că pricina conflictului apărut între ea și partea vătămată au fost relațiile ostile create de către Tulba Tatiana ca urmare a unui comportament îndelungat și batjocuritor al acesteia față de Bujac Oxana;

- sentința primei instanțe și menținută de instanța de apel este adoptată în baza unor probe contradictorii, bazate doar pe presupuneri și în lipsa unor dovezi incontestabile, ce ar confirma vinovăția inculpatei de comitere a infracțiunilor incriminate. Vinovăția persoanei nu poate fi întemeiată pe presupuneri, iar dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea inculpatului, nefiind nimeni obligat să-și demonstreze nevinovăția, norma ignorată de instanța de fond;

- acțiunile inculpatei Bujac Oxana greșit au fost calificate ca huliganism agravat și vătămarea intenționată a integrității corporale. Or, Bujac Oxana a declarat, că pricina conflictului apărut între ei au fost relațiile ostile create de către Tulba Tatiana ca urmare a unui comportament îndelungat și batjocuritor al acesteia față de Bujac Oxana. Acțiunile Inculpatei Bujac Oxana nu au fost îndreptate spre încălcarea grosolană a ordinii publice, ci aveau ca scop clarificarea situației ostile create pentru evitarea conflictelor pe viitor între acestea;

- este absolut eronată și lipsită de logică versiunea primei instanțe și menținută de instanța de apel, rezumându-se exclusiv la învinuirea adusă de partea acuzării care este una absolut neîntemeiată, nefondată dar și lipsită de rezistență deoarece nu este dovedită prin probe care ar demonstra vinovăția inculpatei Bujac Oxana în comiterea infracțiunilor încriminate. În privința circumstanțelor și versiunii părții apărării instanțele inferioare practic nu s-au expus, nu au dat nici o apreciere, cel mai probabil din lipsă de argumente.

- concluziile organului de urmărire penală au fost bazate pe presupuneri, și toate dubiile că, Bujac Oxana ar fi comis infracțiunile încriminate, acuzarea de stat precum și instanțele de judecată le-au interpretat în defavoarea inculpatei și nu invers așa cum prevede legea în art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- nici o probă a părții acuzării și constatată de instanța de judecată în mod eronat, nu indică direct că intenția lui Bujac Oxana a fost îndreptată asupra încălcării ordinii publice și cauzării de vătămări corporale părții vătămate;

- în situația încadrării juridice în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, se pune accent pe dorința inculpatului de a cauza urmări prejudiciabile asupra integrității corporale sau a sănătății victimei, și pe gradul de vătămare a acesteia;

- latura subiectivă a vătămării intenționate medii a integrității corporale sau a sănătății se exprimă, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă sau indirectă, iar Bujac Oxana aflându-se la 08.11.2018 aproximativ la orele 08-30 în incinta instituției preșcolare de copii din s. Floreni r-l Anenii noi, în baza relațiilor reciproc ostile survenite în rezultatul unui conflict declanșat între ea și partea vătămată, nedându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, neprevăzând posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă, a îmbrâncit-o pe Tulba Tatiana, care drept rezultat a energiei a căzut jos, cauzându-i fractura de os coccis cu deplasare în anterior care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și de califică ca vătămări corporale medii, (concluzie similară a fost expusă în cadrul dosarului nr. lra- 499/16 examinat la CSJ). Astfel, apreciind probele administrate în raport cu circumstanțele stabilite, se constată că vătămarea medie a integrității corporale produsă de inculpată părții vătămate se exprimă prin vinovăție sub forma de imprudență, adică inculpata, îmbrâncind-o pe partea vătămată, nu și- a dat seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor prejudiciabile, deși trebuia și putea să le prevadă;

-acțiunea inculpatei, sub aspectul laturii subiective, prin prisma prevederilor art. 18 Cod penal, întrunește elementele caracteristice infracțiunii săvârșite din

imprudență, astfel că acțiunile acesteia urmează a fi calificate în baza art. 157 Cod penal, ca vătămare medie a integrității corporale sau a sănătății cauzată din imprudență;

- pe episodul de huliganism, imputat de organul de urmărire penală și reținut totalmente de instanța de judecată, nu s-a ținut cont de hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 6 din 15 mai 2017 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, potrivit căreia, în sensul art. 287 Cod penal, prin violență se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată care nu presupune nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă;

- probele administrate demonstrează că, intenția și scopul acțiunilor inculpatei se bazează pe relațiile reciproc ostile survenite, dar nu în baza acțiunilor huliganice, astfel că nu este admisibilă răspunderea cumulativă a inculpatei în baza art. 152 alin. (1) și art. 287 Cod penal or, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, care se desemnează prin sintagma aceeași faptă;

- în partea admiterii acțiunii civile și încasării sumei de 4500 lei pentru cheltuielile de tratament, 3500 lei pentru asistența juridică și 10000 în calitate de prejudiciu moral, iar în total suma de 18000 lei considerăm hotărârea neîntemeiată și pasibilă a fi casată integral;

- instanța neîntemeiat a încasat suma de 4500 lei pentru cheltuielile de tratament, or în speță nu au fost aduse probe care ar justifica suportarea acestor cheltuieli de tratament;

- în partea încasării prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei, instanța de fond nu a ținut cont de unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral - criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, ca acesta să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor;

- prezenta cerere de recurs urmează a fi considerată ca fiind depusă în termen.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, au depus referință privind opina acestora asupra recursului declarat:

7.1 Procurorul, solicitând inadmisibilitatea acestuia, deoarece recursul nu este motivat sub aspectul casării hotărârii recurate, iar instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 100-101 Cod de procedură penală, a dat apreciere întregului sistem de probe, just a ajuns la concluzia menținerii sentinței de condamnare a lui Bujac O.

7.2 Partea vătămată Tulba T., solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece avocatul Condurari A. în numele inculpatei, incorect a dat apreciere probelor, iar instanța de apel a motivat just soluția. Vinovăția inculpatei s-a confirmat prin probele administrate la cauza penală, iar decizia corespunde prevederilor art. 394 Cod de procedură penală, este argumentată, motivată, fiind

legală și întemeiată, astfel nu se constată vreo eroare de drept, ce ar afecta legalitatea hotărârii contestate.

8. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din temeiurile de drept ale recursului declarat, se reține că avocatul Condurari A. în numele inculpatei, critică soluțiile hotărârilor judecătorești adoptate în cauză, în partea stabilirii situației de fapt, calificării acțiunilor inculpatei și faptului că instanța de apel nu s-a expus la argumentele apărării.

Așadar, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din dispozițiile art. 414 Cod de procedură penală, rezultă că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau să cerceteze suplimentar probele administrate de prima instanță. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul menționează că, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat.

Ca supoziție a celor enunțate, se menționează că în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sânt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost comisă de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă; în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante și agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

În ce privește chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel, acestea sânt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de

drept procesual, penal ori civil au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate supra, hotărârea instanței de apel urmează a fi desființată, cu trimiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Deci, fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, urmează să expună în hotărârea adoptată situația de fapt reținută pe baza probatoriului administrat și să formuleze niște concluzii temeinice, cu suport probator, privitor la vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptei săvârșite de către acesta sau nevinovăția acestuia și temeiul achitării, prevăzut de normele procesual penale.

Însă, contrar celor stipulate de legea procesual-penală, în cauza deferită judecății instanța de apel nu a exercitat în deplină măsură aceste atribuții legale reglementate exhaustiv de legislator.

Astfel, verificând asupra principiului respectării normelor de drept menționate, Colegiul constată că, în prezenta speță prima instanță a recunoscut-o vinovată și a condamnat-o pe Bujac O. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal, art. 287 alin. (1) Cod penal.

La acest capitol Colegiul penal lărgit atestă faptul că, în partea descriptivă a sentinței de condamnare, la descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, prima instanță a menționat: *„Bujac Oxana, la data de 08.11.2018, aproximativ la orele 08:30, aflându-se în loc public în incinta instituției preșcolare - grădinița de copii din s. Floreni, r. Anenii Noi, urmărind scopul tulburării ordinii publice, exprimând o vădită lipsă de respect față de societate a inițiat un conflict cu Tatiana Tulba, s-a exprimat cu un ton ridicat în adresa acesteia, în prezența mai multor persoane la observațiile altor persoane de a nu admite comportament grosolan și amoral în incinta unei instituții unde se află copii, aceasta demonstrându-și supremația fizică, cu o obrăznicie deosebită i-a aplicat o lovitură cu pumnul în regiunea feței Tatianeii Tulba, drept rezultat al inerției ultima căzut jos, cauzându-i fractura de os coccis cu deplasarea în anterior.*

Tot, Bujac Oxana la data de 08.11.2018, aproximativ la orele 08:30, aflându-se în incinta grădiniței de copii din s. Floreni, r. Anenii Noi urmărind scopul provocării leziunilor corporale Oxanei Bujac pentru a o pedepsi pe ultima, i-a aplicat violent o lovitură cu pumnul în față drept rezultat al inerției aceasta a căzut jos lovindu-se de podea, cauzându-i astfel părții vătămate Tulba Tatiana vătămări corporale sub formă de fractură de os coccis cu deplasarea în anterior, care condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată și se califică ca vătămări corporale medii.”

În continuare, judecând apelurile, instanța de apel, în decizie, la descrierea faptei constatate de prima instanță, a reținut următoarele: *„Starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță”*

Elocvent în acest sens, Colegiul lărgit evidențiază, că în partea descriptivă a sentinței la pag. 202 v. I, prima instanță constată că „Analizând elementele infracțiunii, instanța constată fapta incriminată inculpatei Bujac Oxana prevăzută de art. 287 alin.(1) CP se deosebește printr-un cinism și obrăznicie deosebită. Esența motivelor huliganice comise de inculpată au fost în atitudinea profund desprețuitoare a făptuitorului față de întreaga societate, față de ordinea publică, în dorința ei de a se confrunta cu opinia publică, cu normele etice, locul public și anume instituția preșcolară, unde martorii oculari au fost niște copii cu o vîrstă preșcolară, care au asistat la conflict și aplicarea loviturii părții vătămate. În sensul prevederilor art. 287 CP prin „violență” se are în vedere violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății ori violența soldată cu leziuni corporale care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă. În ipoteza în care acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică sunt însoțite de o violență mai gravă, ele nu mai pot reprezenta o parte a infracțiunii prevăzute la art. 287 CP. Astfel, trebuie percepută distinct violența mai gravă, în cazul dat vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății ce însoțește acțiunile prin care se încalcă grosolan ordinea publică. Respectiv vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății a reprezentat violența care a fost aplicată tocmai în legătură cu încălcarea grosolană a ordinii publice. Potrivit Hotărîrii Plenului CSJ nr.4 din 19.06.2006 „privind practica judiciară despre infracțiunile despre huliganism” cu modificările ulterioare din 15.02.2017 nr.6, pct.5 „Doar în cazul în care infracțiunea de huliganism este urmată de infracțiunea de omor intenționat ori de vătămarea intenționată gravă sau medie a integrității corporale ori a sănătății, cele săvîrșite se vor încadra în baza concursului real de infracțiuni, iar calificarea se va face, conform art. 287 și art. 145, 151 sau 152 Cod Penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 287 alin.(1) se consideră consumată din momentul aplicării loviturii părții vătămate și părăsirea instituției preșcolare. În cazul art. 152 alin.(1) CP, infracțiunea se consideră consumată în momentul survenirii consecințelor. Latura subiectivă a infracțiunilor se manifestă prin vinovăție cu intenție directă, inculpata conștientizînd caracterul ilegal al acțiunii sale manifestată prin aplicarea loviturii cu pumnul în față a părții vătămate, atentînd la valorile ce ocrotesc viața și sănătatea persoanei. Inculpata, fiind persoana fizică responsabilă, care conștientizînd acțiunile sale prejudiciabile, fiind într-o instituție preșcolară, unde se aflau părinți cu copii minori, în văzul acestora a inițiat un scandal și i-a aplicat o lovitură a părții vătămate. Astfel, inculpata este subiect al infracțiunii atît de huliganism cît și subiectul infracțiunii de vătămarea intenționată medie a integrității corporale sau a sănătății. Conform art. 385 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea. Concluzii similare, preluate din sentință se regăsesc și în pct. 11.1 al deciziei adoptate de către instanța de apel.

Deci, în urma sintezei concluziilor evocate de către instanțele de fond în hotărârile adoptate, Colegiul observă că, aceste instanțe au considerat dovedită vina inculpatei în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 152 alin. (1) Cod penal, art. 287 alin. (1) Cod penal, descriind și hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 4 din 19.06.2006 „Cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism”, fără a fi ajutată

la circumstanțele cauzei și speța dată și fără a verifica dacă este admisibilă aplicarea răspunderii, în baza art. 152 și art.287 Cod penal, în cazul „ aplicarii unei singure lovituri cu pumnul în față, ce a dus la vătămări corporale medii”, ținând cont de faptul că, principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă, în cazurile de acest gen, violența este cea, pe care o desemnăm prin sintagma „aceeași faptă”.

Astfel, instanța de apel nu a dat răspuns la principalele argumente ale apărării că:

- învinuirea înaintată și faptele constatate de instanțele de fond, în baza art. 152 alin. (1) Cod penal și art. 287 alin. (1) Cod penal, sunt aceleași, violența fiind cea care o desemnează prin sintagma „aceeași faptă”;

- principiul de neadmitere a sancționării duble a aceleiași fapte interzice tragerea de două ori la răspundere penală pentru aceeași faptă.

Alt aspect ce necesită a fi nominalizat la analiza hotărârilor contestate, este faptul că, în partea descriptivă a sentinței la pag. 204 v. I, este indicat că „...instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei, de probele prezentate și anexate la materialele cauzei penale, va admite parțial acțiunea civilă a părții vătămate și va dispune încasarea de la inculpată a sumei de 4500 lei pentru cheltuielile de tratament...” raționamente reținute de instanța de apel, care a menționat că „prima instanță corect a soluționat chestiunile cu privire la cuantumul prejudiciului material produs prin infracțiune...”, fără a verifica dacă este dovedită mărimea pagubei materiale cerute de partea vătămată, reieșind din probele anexate a cererea de chemare în judecată (f.d.117-126 v. I), la care este anexată doar chitanța privind serviciile avocatului și extrase din fișa medicală, nefiind anexate careva bonuri privind suportarea reală a cheltuielilor de tratament. Astfel, Colegiul penal reține că instanța de apel nu a dat răspuns și la argumentul apelantului, precum că instanța neîntemeiat a încasat suma de 4500 lei pentru cheltuieli de tratament, or în speță nu au fost aduse probe ce ar justifica suportarea acestor cheltuieli de tratament.

Așa cum se observă din partea descriptivă a deciziei atacate, instanța ierarhic inferioară nu s-a expus asupra tuturor motivelor esențiale menționate în apeluri, fără o fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile nominalizate sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate, limitându-se cu expunerea selectivă doar asupra unora din ele.

După cum se învederează în Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) privind calitatea hotărârilor judecătorești, pentru a fi de calitate, hotărârea judecătorească trebuie percepută de justițiabil drept rezultatul unei aplicări pertinente a regulilor de drept, al unei proceduri echitabile și al unei aprecieri convingătoare a faptelor.

Hotărârea trebuie, în principiu, să fie motivată. Calitatea hotărârii depinde în principal de calitatea motivației. O motivație bună este o necesitate imperioasă care nu poate fi neglijată în favoarea celerității. Motivația permite nu numai o mai bună înțelegere și acceptare a hotărârii de către justițiabil ci este mai ales o garanție împotriva arbitrarului. De aceea, aceasta trebuie să fie coerentă, clară și lipsită de ambiguități și de contradicții, care trebuie să permită urmărirea unui raționament ce a condus judecătorul la soluția adoptată în final.

În subsidiar, în același Aviz se evidențiază că, motivația trebuie să răspundă pretențiilor părților, adică diferitelor capete de acuzare și mijloacelor de apărare. Această garanție este esențială, deoarece permite justițiabilului să se asigure că pretențiile sale au fost examinate și deci că judecătorul a ținut cont de ele.

La caz, instanța de apel nu a dat răspuns la toate cele invocate în cererile de apel, prin aceasta nerezolvând fondul apelurilor declarate.

Caracterul succint al concluziei formulate de instanța de apel față de criticele părții apărării este calificat de Colegiul penal lărgit ca fiind o motivare insuficientă și irelevantă, contrară standardelor procedurale inserate la art. 6 paragraf. 1 din Convenția Europeană.

În cauza *Vetrenko c. Moldovei* în hotărârea din 18 mai 2010, instanța de contencios european, a statuat că unul din standardele art. 6 din Convenție declară că este în sarcina instanțelor naționale de a considera cele mai importante argumente ridicate de părți și de a aduce motive în sensul acceptării sau refuzului acestora. Chiar dacă sfera argumentelor asupra cărora instanțele urmează să aducă argumente proprii poate depinde de circumstanțele particulare ale cauzei, totuși o omisiune de a considera un argument serios sau examinarea într-o manieră vădit arbitrară este în sine incompatibilă cu noțiunea unui proces echitabil.

Deci, Colegiul penal lărgit notează, pentru a demonstra că părțile au fost auzite în prezenta cauză, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărâre asupra motivelor decisive invocate de apelanți, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Așadar, în decizie instanța de apel urmează să analizeze argumentele importante invocate de apelanți și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelanți. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel nu și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu dispozițiile legale și nu a dat răspuns alegațiilor de bază invocate de către apelanți, care în opinia lor au importanță în cauză, prin ce a admis eroarea de drept prevăzută de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, Colegiul penal lărgit consideră că, decizia instanței de apel în cauza dată urmează a fi casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, deoarece erorile comise de către această instanță, nu pot fi reparate de către instanța de recurs în prezenta procedură, neavând atribuții de a judeca cauza pe fond și substitui instanța ce a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesual penale.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă obligatoriu de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererile de apel, nominalizate și în prezenta decizie; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea apreciere convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să analizeze la modul convenit prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate inculpaților, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

9. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Condurari Andrian în numele inculpatului, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2020, în cauza penală privind-o pe **Bujac Oxana Xxxxx**, și se dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Decizia motivată pronunțată la data de 17 decembrie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Boico Victor